

Štěpán Holub: „Čechů je na mezinárodních právnických setkáních neuvěřitelně málo.“

eFocus

Co může právníkům přinést členství v mezinárodních organizacích? Odpovídá advokát, rozhodce a mediátor, Mgr. Štěpán Holub. Říká také, že je potřeba víc přemýšlet nad tím, aby byla Česká advokátní komora vhodnou organizací pro všechny typy advokátů.

Jste členem výkonného výboru (executive committee) AIJA (Mezinárodní asociace mladých právníků). Jak jste se k této organizaci dostal?

„K mezinárodnímu prostředí jsem měl vždy velmi blízko, baví mě učit se cizí jazyky a poznávat jiné kultury. Na právnické fakultě jsem se proto účastnil aktivit Evropské asociace studentů práv (ELSA). Když jsem školu ukončil, náhodou jsem objevil, že ELSA organizuje nějaký seminář ve spolupráci s AIJA. A pak už jen zbývalo poslat přihlášku na můj první AIJA seminář v Mnichově. Tam jsem zjistil, že AIJA je velmi přátelská a otevřená organizace, a to i pro člověka, který v ní nikoho nezná. Po tomhle vlídném přijetí jsem v AIJA zůstal.“

Co obnáší Vaše činnost ve výkonném výboru?

„Výkonný výbor je kolektivním poradním orgánem představenstva. V praxi to znamená, že se vyjadřuje ke všem důležitějším otázkám k fungování asociace a jakým směrem se AIJA bude ubírat. Z těch zajímavějších věcí je asi důležité, že právě díky členství v tomto orgánu se podařilo prosadit, že výroční kongres v roce 2014 bude uspořádán v Praze.“

Součástí plánovaného kongresu AIJA je tzv. „home hospitality“. O co konkrétně se jedná?

„Ano, to je nejoblíbenější součást společenské části programu na kongresech. Jde o to, že účastníci, kterých bývá zpravidla přes pět set, se rozjedou po skupinkách (tak mezi čtyřmi až šesti účastníky) taxíky po celém městě k jednotlivým místním právníkům domů, a jdou k nim na večeři. Jako účastník kongresu v letošním roce zjistíte, v jaké domácnosti žije advokát v Buenos Aires. Příští rok zase můžeme ukázat kolegům my, jak žijí právníci v Praze. Je jasné, že na takové večeři se atmosféra hodně uvolní a právníci se dobře poznají. Jestli se takové kontakty využijí pro navázání obchodních vztahů nebo zůstane u příjemně stráveného večera, záleží samozřejmě jen na samotných účastnících. Na kongresu v Praze v srpnu příštího roku tak bude mít asi stovka právníků a advokátů z Prahy a okolí možnost zúčastnit se této akce jako hostitelé. Můžeme jim třeba ukázat, jak se u nás chodí se džbánem do hospody pro točené pivo. Pokud se někdo chce zúčastnit, může mi dát vědět.“

Proč konkrétně by měla AIJA zajímat české právníky?

„Je fakt, že AIJA nemusí zajímat úplně každého. Na jedné straně jsou právníci z větších kanceláří, které mají svá mezinárodní setkání a své vlastní sítě kontaktů. Ti se v AIJA tolik neangažují. Pak je spousta právníků, kteří žádným světovým jazykem nemluví nebo se kontaktu se zahraničím spíš bojí. Ty AIJA nebude zajímat už vůbec. Nakonec je ale skupina mladých lidí z menších nebo středních kanceláří, kteří by rádi svoji osobní síť mezinárodních kontaktů vybudovali. A právě pro ně je AIJA skvělým prostředkem jak začít.“

A jak jsou obecně „mladí“ čeští právníci, podle Vašeho názoru, úspěšní na mezinárodní

scéně? Jak jsou vnímáni?

„Myslím, že by úspěšní byli, pokud by se v mezinárodním prostředí vyskytovali. Čechů je na mezinárodních právnických setkáních neuvěřitelně málo. Jen pro ilustraci, našich advokátů je v AIJA asi 8, zatímco ze sousedního podobně velkého Rakouska je jich asi 80.“

Proč tomu tak podle Vás je?

„Souvisí to s uzavřeností celé naší společnosti vůči zahraničí. Samozřejmě existuje i finanční bariéra. Běžná hodinová sazba českého advokáta je pořád ještě výrazně níž než sazby kolegů v západní Evropě. Ale finance nejsou to hlavní. Když jsem v AIJA začínal, někdy jsem spal místo konferenčního hotelu v youth-hostelech, abych něco ušetřil, a jde to také. Myslím, že největší problém je prostě určitá neochota vstupovat do neznámého prostředí.“

Jste činný i v České advokátní komoře. Jak komoru vnímáte?

„Celkově vnímám naši komoru jako velmi dobře fungující organizaci. Kdo je na pochybách, ať se podívá třeba na Českou lékařskou komoru, která víc připomíná odbory než profesní svaz. To nic nemění na tom, že je samozřejmě vždy možné něco zlepšovat i v naší komoře.“

Co konkrétně se dá zlepšit?

„Myslím, že bychom měli být důslednější ohledně dodržování advokátních předpisů. Začíná to třeba drobnostmi jako je firma advokátních kanceláří. Advokátní kanceláře se dnes jmenují všelijak. Mnoho kanceláří nahrazuje advokáta v názvu třeba slovem „legal“ nebo „partners“. Je potřeba buď dohlížet na striktní dodržování pravidel, anebo je prostě zrušit.“

A co by se v tomhle případě podle Vás spíše mělo udělat?

„S ohledem na to, že v rámci Evropy dnes mohou advokáti nazývat své kanceláře všelijak, přijde mi nejlogičtější to pravidlo prostě zrušit. Při pohledu na realitu je nadále prakticky neudržitelné.“

Co vnímáte jako aktuální největší problém české advokacie?

„Trochu ztrácíme důvěru veřejnosti, tedy našich klientů. Mám na mysli třeba několik problémů s úschovami v poslední době. Pár jednotlivců dokázalo výrazně zamávat s celým institutem úschovy a poškodit dobré jméno všech slušných advokátů. Komora se, pravda, pokusila přijmout opatření, aby se excesy neopakovaly. Doufejme, že to situaci zlepší. Získávání důvěry ale každopádně vyžaduje čas a hodně společného úsilí všech advokátů.“

A co vnímáte jako největší téma pro ČAK?

„Myslím, že je potřeba víc přemýšlet nad tím, aby komora byla vhodnou organizací pro všechny typy advokátů, jestli to tak mohu říci. Je jasné, že samostatný advokát z menšího města pracuje úplně jiným způsobem než advokát v nadnárodní advokátní kanceláři. Přitom je pro oba dobré, když máme jednotnou komoru, která hájí společné zájmy. K tomu potřebujeme co nejvíc prostoru pro společnou diskusi.“

Kromě advokacie se věnujete i mediaci jako zapsaný mediátor. Jak mediaci vnímáte?

„Předně myslím, že je velkým úspěchem, že se podařilo zařadit tuto činnost mezi činnosti advokátů a také, že případná selhání řeší naše komora a ne ministerstvo. Mediaci vnímám celkově jako velkou výzvu. Aktuálně je jí ve světě věnovaná velká pozornost a mnoho kolegů v zahraničí na tento způsob alternativního řešení sporů hodně sází. Pro obchodní i běžný život představuje řešení prostřednictvím mediace zpravidla velkou finanční úsporu. Pokud se rozhádané strany díky mediaci dohodnou, mají pak možnost soustředit se na něco produktivnějšího než je zbytečný spor. A pokud se nedohodnou, tak soudit se dá vždy.“

Jste také zapsán na seznamu rozhodců u stálého Rozhodčího soudu. Je to v dnešní době již „neopominutelným základem úspěšného advokáta“?

„Tak bych to neřekl. Ale určitě pomůže, když má člověk zkušenost také z pohledu arbitra. Při zastupování klienta mám díky tomu lepší představu, jak by případný soudce nebo rozhodce asi vnímal celkovou situaci.“

V roce 2009 jste, vůbec jako první, získal ocenění Právník roku v kategorii Pro bono. Jak v této činnosti pokračujete...nebo jste „usnul na vavřínech“?

„Myslím, že neusnul. Této činnosti se dále věnuji, jen už na to nejsem sám, ale případy pro bono řešíme pravidelně v rámci celé kanceláře. Myslím, že přebírat případy pro bono patří k jakémusi dobrému vychování advokátů.“

Studoval jste rok ve Stockholmu. Jak Vás pobyt v této zemi ovlivnil pro budoucí působení?

„Možná přemyslím teď víc socialisticky (smích). Myslím, že jsem hlavně pochopil, že svět nekončí na hraničním přechodu v Rozvadově. To je i v advokacii velmi důležité.“

Jste partnerem advokátní kanceláře Holubová - advokáti s.r.o. Jakým stěžejním praxím se Vaše kancelář věnuje?

„Naše kancelář se věnuje zejména obchodnímu právu a nemovitostem, zpravidla ve spolupráci se zahraničními kolegy advokáty. Kromě toho děláme také zdravotnické právo.“

Pokud se nejedná o shodu jmen, v kanceláři působíte spolu se svými příbuznými - Petrou a Bohumilou Holubovou. Jak se Vám v tomto rodinném prostředí pracuje? Jaké výhody a nevýhody to má?

„Bohumila je moje máma, která kancelář před dvaceti lety zakládala. Naše spolupráce je možná jen díky její obrovské toleranci. A Petra je opravdu jen shoda jmen. Ale sem tam díky tomu dochází ke komickým nedorozuměním.“

Děkujeme za rozhovor.

Další články:

- [Půl roku po účinnosti novely stavebního zákona](#)
- [Rozhovor s Adamem Vojtěchem](#)
- [Video rozhovor s Danielou Kovářovou](#)
- [Video rozhovor s Martinem Maisnerem](#)
- [Video rozhovor s Monikou Novotnou](#)
- [Video rozhovor s Robertem Nerudou](#)
- [Video rozhovor s Michalem Vepřekem](#)
- [Video rozhovor s Robertem Němecem](#)
- [Video rozhovor s Michalem Hinkem](#)
- [Video rozhovor s Janem Pořízkem](#)
- [Video rozhovor s Martinem Nedelkou](#)